

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Vel nulla Christi recoletur memoria, vel nulla erit in eius cultu querimonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Neque tamen propterea nimis esse dolendum, docet hac veritas:

Qui sibi innocenti factam injuriam nimis dolet, suæ ipse innocentiae injuriam facit. In 2. parte, Feria 2. hebdom. 4. in Quadragesima.

Hac facient vobis, quia non norerunt Patrem neque me.

Quidquid de Christo se scire dicant impii, Christum nescite dicendi sunt.

In 4. parte, Feria 4. hebdom. 19.

Hac locutus sum vobis, ut cum venerit hora eorum, reminiscamini, quia ego dixi vobis.

Si dum adest occasio, Virtus adest, vix unquam aderit.

In 2. parte, Feria 2. hebdom. 2. in Quadragesima.

Si quod Christus dixit, cogitetur difficile; hoc ipso reddetur facile, si cogitetur quod Christus dixit.

In 3. parte, Feria 5. hebdom. 5.

Vel nulla Christi recoletur memoria; vel nulla erit in ejus cultu querimonia.

Ratio, quæ hic debet expendi fufius, hæc est inter alias, quod nulla erit in Christi cultu querimonia, si nullus est labor.

Sed aut nulla Christi recoletur memoria, vel in ejus cultu nullus erit labor.

Ergo nec ulla erit querimonia, vel nulla Christi recoletur memoria. Quod postremum nimis pudendum ne accidas, curanda potius frequens & familiaris ejus recordatio, qua difficultates omnes mitigentur & querimonia comprimantur.

I. PUNCTUM.

Hæc postrema Evangelii verba quibus præcipuè Dominus recordationem sui, suis commendat Apostolis, jam illis aptè conveniunt, hoc toto tempore, quo ab ascendente Domino simul juncti & uniti promissum expectabant Spiritum sanctum. Quid enim aptius cogitarent aut inter sese conferrent quam de verbis & de rebus gestis Domini, quibus se ad ardua & difficilia quavis pro ejus cultu suscipienda præpararent? & beati non jam coram oculi qui viderunt, nec

Luc. 10.

tantum beatæ aures quæ audierunt; sed beatissima mens quæ visa & audita recordatur!

In hac potè recordatione verborum aut Personæ Domini tanta vis est ad agendum & patiendum, ut verè dictum sit; vel nulla Christi recoletur memoria, vel in ejus cultu nulla sit querimonia. Et ratio quidem aperta est, quoad primam præcipuè partem qua dicitur, nullam fore querimonia, seu murmura, cum quid jubetur difficilius, aut quidquid sit quod jubetur, si non libenter acceptetur. Et taderè capit populum itineris ac laboris, locutusque contra Deum, & Moysen, ait, cur eduxisti nos de Ægypto ut moreremur in solitudine? Audisne querimonia? at unde excitatur nisi ex præterito labore nimio quem volebant ferre? unde si nullus fuisset labor, aut si laborem lubentes sustulissent, profectò nullum fuisset murmur, nulla querimonia: quamobrem qui erant in misero illo populo sapientiores & fideiiores, licet eundem ferrent laborem atque alii, non ita tamen murmurabant aut querebantur de Domino, quia libenter hunc laborem sustinebant, atque ex hac libenti sufferentia, quam in Dei cultu demonstrabant, probabatur eorum fidelitas, ut Sapiens illa Judith optimè sentiebat, dum populum suum sic adhortaretur, memores sint quia tentati sunt patres nostri, ut probarentur si verè colerent Deum suum. Expende illud verè colerent, nam aliud est colere, & aliud verè colere.

Num. 21.

Judith. 8.

II. PUNCTUM.

Sed, vel nulla Christi recoletur memoria; vel in ejus cultu nullus erit labor. Quod perinde est ac dicere; Si recoletur Christi memoria, nullus est in ejus cultu labor, vel si quis sit labor qui non libenter acceptetur, nulla eius recoletur memoria.

Nam vel revera nullus est in illo, quod agitur, opere labor, & nulla rationalis difficultas, sed mera naturæ depravatio quæ huic gratiæ repugnat & contradicit operi: aut certè est aliqua in opere difficultas. Si primum fatearis, recole Christum tuum, representata tibi nascentem in præsepi, aut in cruce morientem. Audi quid contra naturæ depravatæ motus dixerit; Qui vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam & sequatur me.

Matth. 10.

me. Qui non accipit crucem suam & sequitur me, non est me dignus. Aut pudebit te tui si hæc audias: pudebit te tui mollis & dissoluti animi in conspectu Christi tui: aut pudebit illum conspiciere & clamabis, tolle, tolle, gravis est nobis ad videndum, contrarius est operibus nostris. Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum, gravis est etiam nobis ad videndum, quoniam dissimilis est vita illius. Sic Scripturæ loquuntur, sic cedat animus quantumvis viciosus Christo representato, aut tali cedat Christus animo, & se repelli patiatur.

107. 1.

Quod si revera operi, nonnulla fortè difficultas & labor inest, ut aliquando accidit, nonne si tùm Christus obverfetur animo quasi qui laborem hunc imperet, & sic ordinatum à se declaret, atque ad ipsum tolerandum persuadeat; nonne sic suavi quadam dulcedine laborantem afficiet, ut non modò non sit gravis labor sed suavis & jucundus, dicaſq; cum

107. 2.

Apostolo, ego non solum laborare & alligari, sed & mori paratus sum pro Domino Iesu. Hoc omnino sentias & dicas necesse est, aut inane esset quod Christus dixit: Venite ad me omnes

107. 3.

qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos, & discite à me quia mitis sum & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est & onus meum leve. Creditne ita esse ut dixit Christus? Credis forte dum nihil pateris, sed dum laboras, diffiteris. At vide quam contra sentiret S. Augustinus, vix credebat eum id audire à Christo dictum & nihil dum pateretur. Quando verò pro Christo patientium fuit, tunc illud verius credidit. Audi enim ut loquitur: Compressisti à timore superbiam meam, & mansuefecisti iugo tuo cervicem meam. Et nunc porto illud, & leve est mihi, quia promissisti, & fecisti; & verè sic erat, & nesciebam quando id subire metuebam.

10. Conf.

36.

II. PUNCTUM.

VEL nulla igitur Christi recoletur memoria, vel nulla erit in ejus cultu & servitio querimonia. Quia nullus erit labor quem non libenter subeas, dum illum recoles, aut si quis esset labor quem subire nolles, tu potius à tua mente Christum abjiceres, quam hunc nolles laborem ferre. Durius enim tibi videretur, si Christum diligis, pro dilecto presente & vidente, nolle laborare, quam laborem quan-

tumvis durum pro illo sustinere. Tantuò in te recordemur nominis tui, ait Propheta, quasi hoc ipsum diceret quod Apostolus: In his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos: Hanc tantum peto gratiam ut ejus possim recordari.

Hinc inter alios Patres, piè ac fusè sanctus Bernardus, ad illud Canticorum, Fasciculus myrrha dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur. NON faciem sed fasciculum dicit, quod leve præ amore ipsius ducat quidquid laboris imminet & doloris. Unde & delictum nominat, monstrans dilectionis vim omnium amaritudinum superare molestiam. Tu quoque si sapias, imitaberis sponsa prudentiam, atque hunc myrrhæ tam carum fasciculum, de principalis tui pectoris nec ad horam, patieris avelli; amara illa omnia qua pro te perulit semper in memoria retinens, & assidua meditatione revolvens, qui possis dicere tu, fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.

Serm. 43.

Et post multa: Mihi hic salutaris fasciculus servatus est, nemo tollit eum à me, inter ubera mea commorabitur. Hæc meditari dixi sapientiam, in his justitia mihi perfectionem constituit. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, & inter læta tristisque vite presentis, viæ regiam incedenti, tutum præbent utrobique ducatum, hinc inde mala imminencia propulſando. Hæc mihi conciliant mundi iudicem, dum tremendum potestibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed & imitabilem præsentans eum, qui inaccessibleis est principatibus, terribilis apud Reges terræ.

Propterea hæc mihi in ore frequenter, sicut vos scitis; hæc in corde semper, si ut Deus scit: hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet: hæc mea sublimior incertum philosophia, scire Iesum, & hunc crucifixum. Hunc & vos dulcissimi tam dilectum fasciculum colligit vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut & vobis inter ubera commoretur. Habete illum semper non retro in humeris, sed ante præ oculis, ne portantes & non odorantes, & onus premar, & odor non erigat. Si eum ante oculos habueritis, quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis. Quod brevius alibi repetens, Vbi est, amor, inquit, non est labor, sed sapor.

Vide in 1. parte, Dominica 4. Adventus, ubi hæc proponuntur Veritates:

Sic facta sunt aspera in vias planas, ut tam
Yy j jucunde

jucunda per aspera quàm per plana vivamus.
 Majus est Christi beneficium, amaritudines nobis reliquisse amabiles, quàm nullas nobis reliquisse.
 Aut non amatur Christus, aut amatur aspe-

ritas:
 Cui nimis adhuc durum videtur pati pro Christo, nimis etiam durum videtur amare Christum.

Huc etiam spectat tota hebdomada 22. partis 4.

HAC HEBDOMADA, quæ in Actis Apostolorum narratur fecisse Discipuli Domini, dum ab ejus Ascensione ad Pentecosten, expectarent Spiritum sanctum, referantur ad sex Virtutes, totidemque Veritates Practicas, quæ nos ad eundem Spiritum sanctum plenius recipiendum disponant; ex quibus duæ nos propius spectant, duæ proximum, duæ ipsum Deum.

FERIA SECUNDA. DE CONTINUATA PER DECEM DIES Recollectione Apostolorum:

*Et de nostra instituenda, ad recipiendum
 cum eis Spiritum sanctum.*

Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus & Ioannes &c. Hi erant perseverantes unanimiter in oratione, cum mulieribus, & Maria Matre Iesu, & fratribus ejus. Actuum 11.

VERITAS PRACTICA.

Nulli magis necessariò secedendum, quàm qui minus necessarium sibi putat secessum.

Ratio est, quia nulli magis necessario secedendum, quàm qui minorem sui cognitionem & curam habet.

Sed qui minus necessarium sibi putat secessum, minorem sui cognitionem & curam habet.

Ergo nulli magis necessario secedendum, quàm qui minus necessarium sibi putat secessum.

I. PUNCTUM.

*La. inc.
 24. Luc.*

Quod refert sanctus Lucas in fine sui

Evangelii, Apostolos ab Ascensione Domini semper, sive assidue in templo fuisse, hoc Interpretes intelligendum docent post adventum Spiritus sancti, cum ipsemet S. Lucas in Actis Apostolorum aperte dicat eos omnes in eandem convenisse domum, unde digressi non putantur nisi post Pentecosten, prout illis Dominus expressè dixerat; *sedete in Civitate, quoadusque induamini virtute ex alto.*

Erat igitur turba hominum simul, ut Sacer Historicus refert, *ferè centum viginti* quod & sequenti capite repetens, *erant, inquit, omnes pariter in eodem loco, semoti scilicet ab omni alia conversatione & quibuslibet negotiis, ut sic in unum recollecti melius sese disponerent, cum divina gratia,*
 ad